

DĚŠDA

Čtvrť, 02 leden 2018

Přes úklidu na pářím jsem našla magnetofonovou kazetu. Bylo na ní tužkou napsané moje jméno. Oživila jsem tedy prehistorického walkmana a nestánila se divit. Celá kazeta je věnovaná mně. Skládá se z drobných střípků, které natáhel mářím dářda, když se mnou zřstal doma, aby maminka mohla pracovat. Nahrával břeřné situace věřdního dne…

Jak se spolu oblékáme, jak mi dal kořilku naruby a jestli to na něřeknu, jak musíme uklidit pokoj, aby mářla maminka radost, co budeme dřlat, jestli si pustíme desku s Burianem anebo s Mahlerem. Jak se mi líbí nový stan ze řtařl, co mi postavil a co budeme vřit. Zpíváme spolu ovřky, hrajeme Kořka leze řrou…řme, proř jsem utekla na dvorek v bařřkách, proř mám na zadku bláto a proř nechci ty gumáky. Zachytil, jak se s maminkou chystáme na procházku. Gumi gumi gumáky… Neřř jsem si je obula, přřzpívaly jsme s mámou celý Já do lesa nepojedu.

Jeho hlas, který jsem nejřiv vřbec nemohla poznat, mi pomohl otevřit neřpodněř řupřky se vzpomínkami z mého dřství. Na nejleřřho chlapa mého řivota, který mář miloval, hodnou, zlobivou, zdravou, nemocnou, s přřtkou z matiky i s moř tvrdohlavostí, lumpárnama a popletenou básniřkou. Miloval mář zkrátka takovou, jaká jsem. Láskou bez podmínek.

A tak tady dřřdo sedím na řpinavý, neuklizený podlaze, mezi horou nepotřbných věřcí a plářu jak malá, když rozbila koleno. Plářu a plářu a nemřřu přřestat. Slyřet zase tvř hlas, slyřet tón, jakým se mnou mluvíř, slyřet, jak se spolu smřjeme a jak si spolu řptáme nař malá tajemství, mář totálně řrozseklo. Byli jsme si tak blízcí. Uřř tady se mnou dvacet let nejsi. Vřřim se svřtem, jak se dá. Nřř to jsou fakt třřky bitvy. Řeasto to konř hodněř bolavou hlavou nebo puklým srdcem. Slze prolití uřř ani nepořitám. S tebou jsem vyrřřta v dokonalém svřtěř malé holřřky a jejího dřřdeřka. To, řře mář mář upřřimněř rád, bylo pro mář kař realitou a samozřřejmostí. Ale neřekl jsi mi nic o tom, jaké to bude, ařř vyrostu. Nevřřla jsem, řře jednou odejdeř a řře to bude tak nesmyslněř brzo.

Snařřim se být dobrý řřlovřk. Nejleřřř, jak to jen jde. I přřes to, dřřdo, se mi jeřněř nepodařřilo najřř parřřáka, jakým jsi mi byl ty. Nořnik nehořřené řřeny